

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Victoria Velasquez (EL)
Victoria.Velasquez@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 20. januar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 25 (B 34), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Victoria Velasquez (EL).

31. januar 2020

Spørgsmål nr. 25:

”Kan ministeren oplyse om man har gensidig forsørgerpligt eller noget tilsvarende i Norge og Sverige eller om den gensidige forsørgerpligt kun gælder i Danmark?”

J.nr. 2019 - 7221

Svar:

Beskæftigelsesministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet bedt det norske Arbejds- og socialministerium og det svenske Socialdepartement om relevante oplysninger.

De nordiske lande gennemførte i 1920'erne en række reformer af ægteskabslovgivningen ud fra samme lovmæssige grundlag, og på den baggrund ligner de nordiske regler på dette område hinanden. Der er også i dag efter ægteskabslovgivningen i henholdsvis Norge, Sverige og Danmark regler om gensidig forsørgelsespligt.

Norge

Efter den norske ægteskabslov er der en gensidig forsørgelsespligt mellem ægtefæller. Begge ægtefæller har pligt til at dække udgifter, huslige pligter og opdragelse/opfostring af et barn.

Hvis man ikke kan sørge for sit eget livsophold gennem arbejde eller anden forsørgelse, har man krav på økonomisk støtte fra kommunen. Den økonomiske støtte skal være tilstrækkelig til at dække et rimeligt livsophold. Kommunen har ret og pligt til at foretage en skønsmæssig vurdering i hver sag af, hvad et rimeligt livsophold er for den konkrete ansøger. Da ægtefællerne har gensidig forsørgelsespligt, bliver ægtefællers økonomi vurderet samlet ved ansøgning om økonomisk støtte efter socialstøtteloven. Det betyder, at ægtefællers indtægt skal medregnes ved vurdering af en gift ansøgers behov for økonomisk støtte efter socialstøtteloven.

Norge har indført en ny pensionsordning, der indføres over en tiårig periode, og som i 2025 helt erstatter den gamle ordning. Alderspensionister omfattet af den gamle ordning, der forsørger sin ægtefælle, kan modtage en højere mindsteydelse

og et forsørgertillæg til pensionen, når visse betingelser er opfyldt. Der gives ikke forsørgertillæg i den ny ordning, men en højere mindsteydelse.

Personer, der modtager invalidepension, kan ikke få forsørgertillæg til ægtefællen. Der kompenseres heller ikke i niveauet for ydelsen til personer, der forsørger sin ægtefælle.

Sverige

Efter den svenske ægteskabslov er der en gensidig forsørgelsespligt mellem ægtefæller. Begge ægtefæller har efter sin formåen pligt til at bidrage til det underhold, der er nødvendigt for at tilgodese deres fælles og personlige behov.

Hvis man ikke kan sørge for sig og sin familie, skal man stå til rådighed for arbejdsmarkedet for at få økonomisk bistand. Hvis man ikke kan arbejde på grund af sygdom, skal det dokumenteres. I første omgang skal man have hjælp på anden vis, fx sygedagpenge, erstatninger, eller andet underhold, og man kan ikke få økonomisk hjælp, hvis man har formue. Det er som hovedregel husstanden, der er den økonomiske enhed for økonomisk bistand, og de voksne har et fælles ansvar for forsørgelse af husstanden. Når behovet for hjælp i husstanden beregnes, tager man udgangspunkt i hele husstandens behov.

Størrelsen af en alderspension og boligstøtte i Sverige er afhængig af indkomster og boligudgifter. Satserne for enlige er højere end for gifte, samboende og registrerede partnere.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard